

"సావిత్రి క్రోలిక" పాలగిరి వేళ్లు

బ్రహ్మానందానికి రెండు రోజుల్లో బోనస్ వస్తోంది... ఆ రాత్రి బోనస్ యిస్తున్న సంగతి సావిత్రికి చెప్తూ పొదుపు గురించి ఓ అరగంట సేపు ఉపన్యాసమిచ్చి... వచ్చే బోనస్ డబ్బును ఎన్.ఎస్.సి. సర్టిఫికేట్లు కొనేద్దామనుకున్నాడు. సావిత్రి ఆ ఉపన్యాసాన్ని ఊకదంపుడుగా తీసుకుని, బోనస్ తో ఏ ప్రీడ్జియో, టి.వి.యో, సోఫా సెట్లో...కనీసం ఓ చిన్న గాడ్రెజ్ బీరువాసైనా కొనాలనే తన ఉద్దేశ్యాన్ని బ్రహ్మానందానికి తెలియబరిచింది.

పెళ్లయి పట్టుమని పదేళ్లయినా యింట్లో చెప్పుకోదగ్గ వస్తువు అంటూ ఏమీ లేవు... పొదుపు... పొదుపు అంటూ వచ్చిన తీతాన్ని ఏ 'ఫిక్స్డ్ డిపాజిట్'లోనో, 'పోస్టాఫీసు సేవింగ్స్'లోనో వేసేస్తూ బొలాబొటిగా తిండికి ఏ మాత్రం ఛోకా లేకుండా, ముగ్గురు పిల్లలతో సంసార చక్రాన్ని తిప్పేస్తున్నాడు బ్రహ్మానందం.

ఇక శ్రీవారి పిసినారితనాన్ని ఎలాగూ మార్చలేం... మనమే యీయనకు దాసోహమ వటం మంచిదని పెళ్లయిన సంవత్సరానికల్లా మారిపోయింది సావిత్రి...

సావిత్రి ఉద్దేశ్యం వింటూనే బ్రహ్మానందానికి బ్రహ్మానందం బద్దలమంది. బ్రహ్మానందం తెప్పుమన్నాడు...

సావిత్రి యిలా ప్రీడ్జి. టి.వి. వగైరాల గురించి మాట్లాడుతుందనుకోలేదు... ఆమె వూహలో కూడ కోరకూడదు. ఇక మొదలెట్టాడు బ్రహ్మానందం...

"మనలాంటిళ్లకు 'ప్రీడ్జి' ఎందుకే? దాంట్లో ఏం వెడదామని? ఆనసకాయ పులుసు వండివెడతావా? చూడు! ఏ బీరో, బ్రాండ్ తాగేవాళ్లకు అవసరం కాని మన బోటి వాళ్లకెందుకే? యికపోతే తినగా మిగిలిన వంటల్ని 'ప్రీడ్జి'లో పెట్టాచుగా అంటావా? మనింట్లో తినగా మిగిలేందుకు ఏమంత వండి వడేస్తున్నావని? పోనీ మిగిలామే అనుకో! ఎదురింటి ఏకాంబరంగారి 'ప్రీడ్జి' ఎలాగూ వుందిగా! వాళ్ల అవసరాలకన్నా మనమే ఎక్కువ హాడుతుంటామాయె!

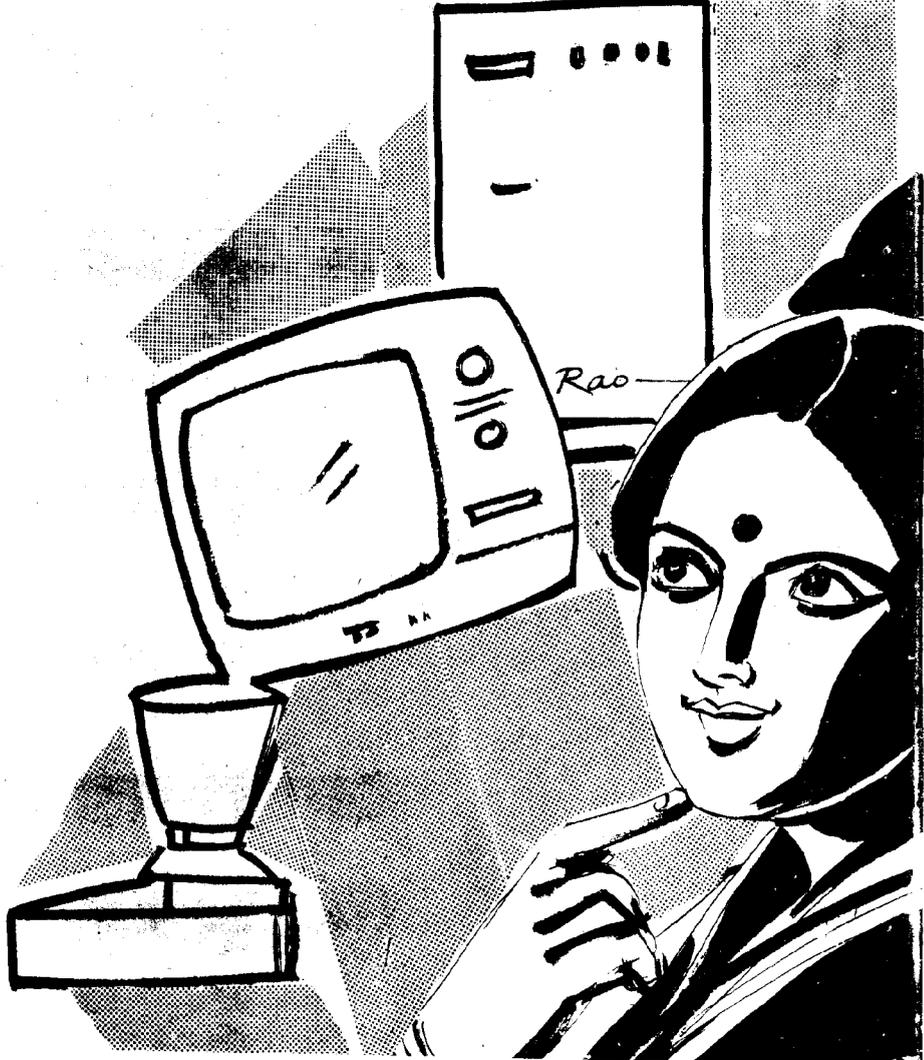
చల్లటి మంచి నిళ్లంటామా? ఏ అర్ధరాత్రి లంటి గంటకు పెళ్లి తలుపుకొట్టి మంచిని ల్లడిగితే విసుక్కొకుండా ఐస్ ఫిల్లిస్తున్నారు గదా?... ఇక ఎందుకే ప్రీడ్జి...?"

ఇక టి. వి. అంటావా! ఆ టి.వి. మాటల్లితేనే నాకు దోకు వస్తుంది... ఆవు పేడ ఎలా పెద్దంది? పండుల్ని ఎలా పెంచాలి? బట్ట మేక పిట్టను ఎలా రక్షించాలి... యివేగా! ఇక మిగిలేవి హిందీ ప్రోగా ములు... పచ్చినకు వచ్చామకు వ్యత్యాసం తెలియని మనకు హిందీ ముక్క ఒక్కటైనా అర్థమయి ఉన్నోందా? ఎలాగూ ప్రక్కంటి పరమేశం గారింట్లో టి. వి. వుందిగా!

శనాదివారాలు తిండితిప్పల్లేకుండా వాల్లింట్లోనే గడిపేస్తున్నారు మన పిల్లలు... ఇక మని ద్దరం... టి.వి.లో వచ్చే సినిమాలు, సీరియల్స్ పరమేశం గారింట్లోనే కూచుని చూస్తుంటామాయె! ఇక ఎందుకే టి. వి.?

ఇక సోఫా అంటావా? మనింటికి రోజూ ప్రదాని రాజీవ్ గాంధీ, ప్రెసిడెంట్ వెంకట్రామన్ లాంటి గొప్పొళ్లు వస్తున్నారనా? లేక పోతే చిరండివి, శ్రీదేవిలాంటి వాళ్లు వస్తున్నారనా? పాపం రోజూ వస్తున్నారు... వాళ్లు ఎలాగూ రోజూ కింద కూచోపెట్టలేం... కనీసం సోఫాలుంటే వైన కూచునేవాళ్లు అని బాధ పడుతున్నామా? మన పిల్లలు ఏగిరి గంతేసి, చింపి పోగులు పెట్టరలే! ఒక్కసారి పాడయి పోతే అవెండుకూపనికి రావు? కుప్ప తోట్లో వేయాల్సిందే? ఇక ఎందుకే సోఫాలు...?

ఇక బీరువాలంటావా? బంగారు నగ లేమైనా... లేకపోతే పట్టుచీరలు గాని వున్నాయే? డబ్బు, రస్కం నాకు తెలియకుండా ఏమైనా దాచిపెట్టున్నావా? చూడు... మనింట్లో విలువైన వస్తువులున్నాయని మనమేం

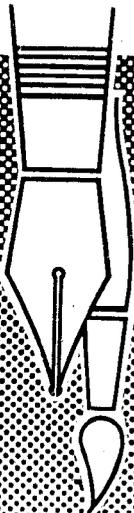

16, డిసెంబర్ 1990

విడుదల!

యండగూరి చిరేంద్రనాథ్

సారధ్యంలలో

పాఠిక

సంస్కృత కుటుంబ వికాసత్రిక

శాని పబ్లికేషన్స్

3-6-584/H, హిమాయత్ నగర్,
ఝాన్సాబాద్-29, ఫోన్: 65760

బాధ పడనక్కర్లేదు మన వెళ్లిలో సీతో బాటు మీ నాన్నగారిచ్చిన బ్రంకువెట్టే నిండటం లేదు? అదిగాక దొంగోళ్ల చూపంతా మీరు వాల మీదేనే పిచ్చిదానా? ఫోనీ అన్నీ పున్నాయి - మనింట్లో యిక లేనిది మీరువా ఒక్కటేనంటావా? అదే తక్కువయిందా? చెప్ప!...అందుకని నేను చెప్పేదే మిటంటే..." అంటూ తన హోర్నోనియాన్ని వివిధ రాగాలలో వాయిచి, కొంత అలసి... మంచినీళ్ల కోసం చెంబువైపు సావిత్రికి సైగ చేశాడు బ్రహ్మవందం...

"ఇక ఆవండి! మీ సొద...! మీరేం చెప్పినా వినను...వినను... వినను. వెళ్లయి నవ్వటి నుంచి మిమ్మల్ని ఏవైనా అడిగానా! ఫోనీ ఎదురుచెప్పానా? మీకు వచ్చే బోనన్ డబ్బుతో ఏదైనా కొనాల్సిందే! లేకపోతే ఏంటండీ! ప్రక్కంటి పంకజాక్షి నిన్న మన పిల్లలు వాళ్ళింటికి టి.వి. చూడటానికి వెళ్తే... ఎంత అవమానం! వాళ్ల పిల్లల్ని, యింటికొచ్చిన చుట్టాల పిల్లల్ని తమ సోపాల మీద తెక్కించేసి, మన వెధవలకు 'చాప' వేసి కింద కూచోబెట్టేదట... వాళ్లకేనా టి.వి. వుండేది...ఎంత పొగరు...ఇక ఎదురింటి ఎంకటాక్షి... దాన్ని చూస్తేనే నా గుండె మండిపోతుందండీ! మొన్నరాత్రి మన నాని గాడు మిగిలిన చేపల పులుసును వాళ్ల ఫ్రీజ్లో పెట్టటానికి తీసుకెళ్తే...! ఏం! యీ గెరి టెడు పులుసు మింగలేకపోయారూ! ఇంత చిన్న గిన్నెను కూడా ఫ్రీజ్లో దాచాలా! ఏమిటి? అని విసుక్కుందట..."

"ఈ అవమానాల్ని భరించలేనండీ..." అంటూ ఆపి, మండి పొగలు గక్కుతున్న తన శరీరాన్ని చల్లబర్చేందుకు, ఆ చెంబులో మిగిలిన రెండు గుక్కల నీళ్లను తాగేసింది. ఆవేళంతో సావిత్రి....

"అబ్బ! ఎంత వేడిగా పున్నాయండీ నీళ్లు...ఎలా తాగాలో ఏంట్లో? ఒరేయ్! నానీ! ఎంకటాక్షి ఆంటి యింటికికెళ్లి ఓ సీసాడు చల్లటి నీళ్లు తెచ్చిపెట్టా... .."అంటూ నానిని బతిమలాడి, ఎంకటాక్షి యింటికి పంపింది. సావిత్రి.... అప్పుడురాత్రి పదిగంటలు....

"అందుకని...నేను చెప్పేదేమిటంటే..." అంటూ మొదలెట్టింది సావిత్రి... కళ్లలోంచి జలపాతాలు....ముక్కు బర్రున ఓసారిచీ దింది.... అదిరిపోయాడు బ్రహ్మవందం....పదేళ్లలో మొట్టమొదటిసారిగా 'లావా' పొంగింది. పెనుతుఫాను వీచే హెచ్చరికలు... ఇక లాభం లేదు. ఏ నాడు ఏ మాటకూ ఎదురు చెప్పని సావిత్రి యిలా బాధపడుతుంటే తన ససా

రనాకకి సరిగ్గా తెడ్డువేయలేడు...సుఖసంసారానికి దూరం కాలేడు. ఒకోసారి పరిస్థితులకు తళి వొగ్గాల్సిందే!...

"ఏదో ఒకటి కొందాం సావిత్రి! ఫ్రీజ్, టి.వి. మనకొచ్చే బోనన్కు ఏ రెండేం తలో వుంటాయి. కాబట్టి అవి ప్రక్కన వుంచు....అదిగాక వాళ్ళింట్లో వున్నవి మనం కొనుక్కోవటం గొప్ప కాదు...వాళ్ళింట్లో లేనివి కొంటేనే మనకు డాబుగా వుంటుంది.... ఏ మంటావ్?" నంగి నంగిగా అన్నాడు బ్రహ్మవందం.

సావిత్రికి తలదిమ్మదిరిగింది...లేకపోతే ఏంటి తన శ్రీవారి మండి యిలా... యిలా ఏంటం మొదటిసారి. సంతోషంతో పుక్కిరి బిక్కిరయింది.....

"నిజమేనండోయ్!" అంటూ వెద్దకేకే వెట్టేసింది. ఎంత ఆలోచించినా తనకు లేనిది వాళ్లకున్నవి ఏమిటి? వాళ్ల కుండి తనకు లేనివి ఏమిటి?.....

వాళ్లకు అన్నీ పున్నాయి....మనకే ఏ ఒక్కటి లేవు.... ఏ మయితేనేం? బోనన్కు సరిపడేలా ఏదో ఒకటి... అదే చుట్టుప్రక్కల యింట్లో లేనిది రేపు కొనేయాలని నిర్ణయం చుకున్నారు బ్రహ్మవందం, సావిత్రిను....

"ఇక మీరు పడుకోండి....రేపు పుడకం వెసరట్టు చేస్తా... వెసలు నాన బోయాలి... ఏంట్ రుబ్బుడురాయి మరచిన్నదయిపోయింది...రుబ్బులంటే ప్రాణం పోతోంది అని విసుక్కుంటూ పంటగదిలోనికి వెళ్లిపోయింది సావిత్రి....

వెసరట్టుంటే ప్రాణం బ్రహ్మవందానికి? అతడి బుర్రలో ఓ వెద్ద మెరుపు మెరిసింది తను రేపు కొనబోయే వస్తువు ఏంట్? * *

సాయంకాలం ఐదు గంటలయింది.... తలుపుచప్పుడయితే వెళ్లి తీసింది....ఎదురుగా ఎదురింటి ఏకాంబరం భార్య ఎంకటాక్షి... దిగ్గేట్ ఫ్రీజ్ ఓనర్...ఆమె చేతలో ఏదో గిన్నె...దాంట్లో ఏముందో సరిగా ఆనటం లేదు....

"రాండీ! పదినగారూ!!" అని సావిత్రి ఆహ్వానిస్తున్నా చూపంతా ఆ గిన్నెమీదే వుంది... ఏదైనా అప్పుకోసం వచ్చిందంటే, తను వెళ్లే ఆనవాయితోగాని తమింటికి ఎవరూ రారు... వచ్చినా పట్టుకెళ్లేందుకు తనింట్లో సరిగా ఏముంటున్నాయి గనుక. ఎంకటాక్షి ఏదైనా కొత్తరకం పంట ఏదైనా చేసి రుచి చూపించేందుకు తీసుకొచ్చిందా?

"చాలా సంతోషం వదినగారూ! మీరు

‘గ్రెండర్’ కొంటున్నారంటగా! మాట వరు సత్తెనా చెప్పలేదేమిటమ్మా! ఇందాక అన్నయ్యగారు ‘గ్రెండర్’ కొనాలని అఫీసులో పర్మిషన్ వెట్టిబయలుతెల్లారట...మా వారు చెప్పారు...అన్నయ్యగారు వచ్చేశారా? గ్రెండర్ తెచ్చేశారా! నీవు చాలా అదృష్ట వంతురాలివి వదినా! ‘గ్రెండర్’ కొనమని మా శ్రీవార్ని ఎంత గీచి పోరుతున్నావున్న ‘మిక్సీ’తోటే నీ రుబ్బుళ్లు సర్దుకో అంటారు గానీ గ్రెండర్ కొనరు.... మా వారి దంతా చాదస్తం వదినా! పోనీదూ...! అయినా అన్నయ్య గారెంకా రాలేదా? వచ్చేశారా? గ్రెండర్ తెచ్చేశారుగా... కోయంబత్తురు గ్రెండర్ల యితే చాలా మంచినట... ” అంటూ ఆగింది ఎంకలక్కయ్య...

“ఏంటో వదినా! మావారు ఫ్రీడ్జీ కొందామన్నారు. చప్పీళ్లు తాగితే గొంతుపా దవుతుందని, నిలవ వస్తువులు తింటే గుండె దెబ్బతింటుందని నేనే వద్దన్నాను. అదిగాక ఒక్క వేసవి మాత్రమే ఫ్రీడ్జీ కావాలి వచ్చేది. అందుకని ఫ్రీడ్జీ వద్దని, గ్రెండర్ కొనమన్నాను...” అంటూ సావిత్రి మెడలోని పుస్తకం లతాడును అదో ‘స్టైల్’గా నవరించుకుంది. నిజంగా సావిత్రికే తెలియదు శ్రీవారు బ్రహ్మా నంగం గ్రెండర్ కొంటున్నారని. “చూడు! వదినా!! నాకో చిన్న సాయంచేయాలి.. ఈ గిన్నెలో నాన బోసిన బియ్యం, మిన పప్పు పున్నాయి....మీ ‘గ్రెండర్’లో రెండు వాయలు రుద్ది పెట్టరూ! అఫీసు నుండి వస్తూ వస్తూ ‘ఫస్ట్ షా’ కని టీకెట్టు తీసుకొచ్చేశారు మీ అన్నయ్యగారు...” అంటూ తను తెచ్చిన గిన్నెను సావిత్రి చేతుల్లో అడాటుగా వేట్టేసి పారిపోయింది ఎంకలక్కయ్య....

సావిత్రి ఒక్కసారిగా ఆశ్చర్యపోయింది.... ఎంకలక్కయ్య తన మీద కసి తీర్చుకుంటుందేమిటి? గిన్నెను వట్లో వెట్టుకుని తలవట్టుకు కూర్చుంది సావిత్రి.

తలుపు దగ్గర ఏదో చప్పుడు... తలెత్తి చూసింది. ప్రక్రింటి పరమేశం గారి భార్య పంకజాక్షి...ది ప్రెస్టేజియస్ కలర్ టి.వి. ఓనర్...పంకజాక్షి చేతిలో ...ఏ గిన్నేలేదు... కొంత సంతోషించింది సావిత్రి...

“రాండి! పంకజాక్షి గారూ”
 “రాక చస్తానేమిటి? పనున్నాక రావాలిందేగా? ‘గ్రెండర్’ కొనవయ్యా మగడా అంటే నీ ఒంట్లో కొప్పు, బరువు తగ్గాలంటే గ్రెండర్లు, మిక్సీలు జాంతానై అంటారు మీ అన్నయ్యగారు...చెప్ప...ఎక్కడ కూలబడాలో?” పంకజాక్షిది భారీ

శరీరం.. కొంత నేపు నిలబడాలంటేనే అలిసిపోతుంది. ఎక్కడో ఒక చోట కూలబడాల్సిందే!

ఇంట్లో పున్నది ఒకే ఒక చెక్క కుర్చీ... పంకజాక్షి దానిపై కూలబడితే ఆ కుర్చీ సాయంకాలానికి పొయ్యిలోనికి వనికొస్తుంది. ఆ సంగతి పంకజాక్షికి కూడా తెలుసు... నేల మీదే కూలబడింది....

“గ్రెండర్ చూపించరే?”
 “ఇంకా మీ అన్నయ్యగారు యింటికి తీసుకురాదే! గ్రెండర్ వద్దు... కలర్ టి.వి. తెస్తానన్నారు....నేను ఒప్పుకోలేదు.... కలర్ టి.వి.రోజూ చూస్తే ‘క్యాన్సర్’ వస్తుందట. ...” అంటూ మరోసారి పుస్తకం తెలుస్తోంది సావిత్రి యింకో స్టైల్లో... ఇంతలో పంకజాక్షి కూతురు వనజాక్షి

శ్రీవారు గ్రెండర్ కొంటారని ఆమమేమూల మీద అందరికీ తెలిసిపోయింది... అయినా ఇంటికి గ్రెండర్ రాకపోయినా ప్రక్రింటి, చుట్టుప్రక్కల వాళ్లు డబ్బాలు.. గిన్నెలు రుబ్బటానికి వచ్చేస్తున్నాయి. తనకు గ్రెండర్ కొంటున్నానని శ్రీవారు చెప్పి యుంటే తను వద్దనేది.... వాళ్లు టి.వి.లు చూస్తున్నామని, వాళ్లు ఫ్రీడ్జీలు వాడుతున్నామని యిప్పట్టివే ‘అథారిటీ’ చూపిస్తున్నారు ఏళ్ళందరూ!..... మళ్ళీ తలుపు దగ్గర స్పృశించు.... రిజై దిగుతున్నార శ్రీవారు... అంటే ‘గ్రెండర్’ కొనే వుంటారన్నమాట....

“ఏంటే అలా కూర్చున్నావ్ అశోకవనంలో వీతమ్మలా... ఏంటే! నీ చుట్టూ ఈ డబ్బాలు గిన్నెలు....”

“గ్రెండర్ కొన్నారా లేదా ముంద:

రాజేష్ ఖన్నా పునరాగమనం

చాలా రోజులు చిత్ర రంగానికి దూరమైపోయిన రాజేష్ ఖన్నా తిరిగి మళ్ళీ తెర మీదకు రాబోతున్నాడు.

‘ఫుర్ కా చిరాగ్’, ‘స్పర్ష్’ చిత్రాల్లో నటించిన రాజేష్. గతంలో సూపర్ స్టార్ గా పున్న రోజుల్లో మాటింగ్ కు ఆలస్యంగా వెళ్లే అలవాటున్న రాజేష్ ఖన్నా ఇప్పుడు సకాలంలో మాటింగ్ కు రావటం, వాచ్మెన్ అయిపోయే వరకు వుండటం చేస్తున్నాడట. మరి యిదివరకటిలా చేస్తే యింతే సంగతులని గ్రహించాడనుకుందామా?

వచ్చింది.... అమ్మాయి చేతిలో గిన్నె లేదు... కాని బెర్లెట్ స్టీలు డబ్బా వుంది.

“ఇదిగో! ఈ స్టీలు డబ్బాలో నానబోసిన సెనగపప్పు వుంది. ఆవడలు చేయాలి... గ్రెండర్ వస్తూనే రుద్ది పంపించు... బాగా మెత్తగా వుండాలి... మరినే వస్తా!....” అంటూ లేవబోయిన పంకజాక్షి లేవలేక తసి కిలవడింది.

“అలా చూస్తారే?” గుర్రుగా అంది పంకజాక్షి.... పంకజాక్షిని ఎలాగైతేనే సావిత్రి లేవనెత్తి, నిలబెట్టింది.

“వస్తా! పండి కాలుకలా వుండాలి.” పంకజాక్షి నడక చిన్న గున్న ఏనుగు నడకలా వుంటుంది... మాట కలుపు అయినా మనసు మెత్తనిది.

సావిత్రి ఆలోచనలతో మునిగిపోయింది...

చెప్పండి...”

“నేనెక్కడ కొంటానే, నిజంగా కొందామనే వెళ్ళాను... ఏలాటం... మార్కెట్లో గ్రెండర్లేవు... స్టాకు పూర్తిగా అయిపోయిందట.... మూడేళ్లు వరకు స్టాకురాదట... అంతవరకు డబ్బు మన దగ్గర వుంకుకోవటం ఎందుకని పోస్టాఫీసులో కట్టేశాను. స్టాకు వచ్చినప్పుడు కొనుక్కోవచ్చని... అయినా నీకెలా తెలుసూ! నేను గ్రెండర్ కొంటున్నానని...”

సావిత్రి మౌనంగా వుంది... కాని ఆమె చూపంతా శ్రీవారివైనా... అటు స్టీలు గిన్నెలు... ఇటు స్టీలు డబ్బాలు... మార్చి మార్చి చూస్తూంటే బ్రహ్మావందం అర్థం గాక తమా మౌనంగా నిలబడిపోయాడు... ●